

DE BRAUW
BLACKSTONE
WESTBROEK

Mevrouw Mr C.J. Laurentius
Coördinator redactieraden procesreglementen
gerechtshoven
Gerechtshof Arnhem
Postbus 9030
6800 EM ARNHEM

Claude Debussylaan 80
Postbus 75084
1070 AB Amsterdam

T +31 20 577 1771
F +31 20 577 1775

Tevens per e-mail

Datum 1 oktober 2010

Mr R.M. Hermans
E ruud.hermans@debrauw.com
T +31 20 577 1947 (direct)
T +31 20 577 1863 (secretaresse)
F +31 20 577 1775

Onze ref. Advies landelijk procesreglement civiele
dagvaardingszaken hoven

Betreft Landelijk procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij de gerechtshoven

Edelgrootachtbare vrouwe,

Aan de Adviescommissie Burgerlijk Procesrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten is ter advisering voorgelegd het concept landelijk procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij de gerechtshoven. Dit conceptreglement geeft ons aanleiding tot het maken van de volgende opmerkingen:

Artikel 2.3

Artikel 2.3 vormt een uitwerking van het bepaalde in artikel 127a en 128 Rv zoals deze bepaling zal komen te luiden na de inwerkingtreding van de Wet griffierechten in burgerlijke zaken (Wetsvoorstel 31 758, verder te noemen: "Wgbz") en welke bepalingen op grond van het bepaalde in artikel 353 Rv ook in hoger beroep van toepassing zijn.

Naar de mening van de commissie verdient het aanbeveling in het reglement onderscheid te maken tussen de positie van de appellant en de geïntimeerde. Artikel 127a lid 1 bepaalt dat de rechter de zaak aanhoudt zolang de eiser het griffierecht niet heeft voldaan en de betalingstermijn van vier weken (artikel 3 lid 3 Wgbz) niet is verstreken. Daarna ontslaat de rechter de appellant van de instantie, tenzij hij toepassing geeft aan het bepaalde in lid 3 van artikel 127a Rv (nieuw).

Dit artikellid bepaalt dat de rechter het eerste en tweede lid geheel of ten dele buiten toepassing laat, indien hij van oordeel is dat de toepassing van die bepaling, gelet op het belang van één of meer van de partijen bij toegang tot de rechter, zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Naar de mening van de commissie is er in ieder geval sprake van een onbillijkheid van overwegende aard indien de rechter de appellant van de instantie ontslaat zonder hem in de gelegenheid te hebben gesteld het verzuim te herstellen. De commissie is van mening dat in een dergelijke situatie de gedaagde in hoger beroep alsnog een termijn van 14 dagen moet worden gegund om het griffierecht te betalen. De commissie wijst er in dit verband op dat er meer bepalingen zijn waarin partijen een termijn van 14 dagen wordt geboden om een processueel verzuim te herstellen dat ontslag van instantie tot gevolg heeft, zoals bijvoorbeeld artikel 125 lid 2 Rv.

In dit verband wijst de commissie erop dat de rechtsgevolgen voor de geïntimeerde veel minder ingrijpend zijn indien hij verzuimt het griffierecht te betalen. Overeenkomstig artikel 128 lid 6 Rv (nieuw) wordt aan hem verstek verleend als hij het griffierecht niet betaalt. Dat verstek kan hij echter zuiveren door alsnog het griffierecht te betalen.

De commissie meent dat het wenselijk is artikel 2.3 te splitsen, en de positie van de appellant en de geïntimeerde afzonderlijk te behandelen. Verder verdient het aanbeveling om in het reglement nadere regels te stellen voor het zuiveren van verstek door de geïntimeerde. Naar het oordeel van de commissie is het verstek van rechtswege gezuiverd als de geïntimeerde het griffierecht alsnog betaalt. Om te voorkomen dat het Hof, niet op de hoogte van de zuivering van het verstek, alsnog een verstekarrest wijst, geeft de commissie in overweging om in het reglement voor te schrijven dat de geïntimeerde aan wie verstek is verleend het Hof van de betaling op de hoogte stelt door het indienen van een H-formulier.

De commissie merkt op dat de uitzondering die artikel 2.3 maakt voor een spoedappel in kort geding in strijd komt met het bepaalde in artikel 127a lid 1 Rv (nieuw). Nu het derde lid van deze bepaling uitzonderingen toelaat, is deze uitzondering aanvaardbaar. Het verdient evenwel aanbeveling om in het reglement uitdrukkelijk naar het derde lid te verwijzen, zodat duidelijk is waarop deze uitzondering is gebaseerd.

Er zijn een aantal situaties waarin het griffierecht na de aanvang van de procedure op een hoger bedrag wordt vastgesteld dan aanvankelijk het geval was. Zie onder meer het bepaalde in de artikelen 12 en 16 lid 3 Wgbz. Ook in die gevallen is het bepaalde in artikel 127a lid 1 en 128 lid 2 Rv (nieuw) van toepassing. De commissie meent dat het aanbeveling verdient deze situatie uitdrukkelijk in het reglement te regelen.

Ten slotte meent de commissie op dat de inwerkingtreding van de Wgbz van alle betrokkenen enige gewinning vergt en voorkomen moet worden dat er partijen door processuele verzuimen onherstelbaar processueel nadeel oplopen. De commissie

dringt erop aan in ieder geval voor een overgangsfase in het reglement wordt opgenomen dat met enige soepelheid toepassing zal worden gegeven aan het bepaalde in artikel 127a lid 3 Rv (nieuw).

Artikel 2.17

De commissie is voorstander van het hanteren van een zekere soepelheid bij het vaststellen van een termijn voor het indienen van producties. De commissie zou er voorstander van zijn indien in het rolreglement de beslissing van de Hoge Raad in de zaak HR 7 december 2007, NJ 2008, 554 – inclusief de daar in navolging van het rolreglement van de gerechtshoven voor rekestprocedures genoemde termijn van zes dagen – wordt gecodificeerd. Een termijn van twee weken is naar het oordeel van de commissie voor gewone zaken wat aan de lange kant. Wel verdient het aanbeveling om in het reglement op te nemen dat de rechter in een tussenarrest of rolbeschikking een afwijkende (langere) termijn voor het indienen van producties kan bepalen. Hiertoe kan in bepaalde meer complexe procedures aanleiding bestaan, omdat dan een termijn van vier of zes dagen te kort is.

Artikel 2.26

Naar de mening van de commissie zijn deze termijnen aan de korte kant, zeker voor de wederpartij van degene die de zaak na verwijzing aanbrengt. In de praktijk zal het vaak zo zijn dat de behandeling van de zaak na verwijzing door de cassatieadvocaat weer wordt overgedragen aan de advocaat in feitelijke instantie. Deze zal zich vaak weer moeten inlezen in het dossier. Bovendien is er regelmatig afstemming nodig tussen de cassatieadvocaat en de behandelende advocaat over de omvang van de rechtsstrijd na verwijzing. Een enkele keer bepaalt de Hoge Raad dat partijen hun stellingen mogen aanpassen na verwijzing. Waar het in de praktijk vaak vele maanden duurt voordat een zaak na verwijzing door de Hoge Raad wordt aangebracht, is er geen reden af te wijken van de normale termijnen voor het nemen van een memorie.

Artikel 3.1

Artikel 16 lid 1, sub b Wgbz voorziet in de mogelijkheid een verklaring van de Raad voor Rechtsbijstand over te leggen waaruit blijkt dat het inkomen niet meer bedraagt dan een bepaald bedrag. Die mogelijkheid moet in artikel 3.1 sub d van het reglement worden vermeld. Het valt de commissie op dat in het reglement niet is geregeld hoe de geïntimeerde toevoegingsgegevens moet overleggen om de griffie in staat te stellen het griffierecht te heffen. De commissie meent dat het aanbeveling verdient dit alsnog te doen.

Artikel 9.2.3.

De verwijzing naar jaarrekeningzaken kan worden geschrapt, nu deze procedure sinds 1 januari 2007 een verzoekschriftprocedure is. Zie artikel 2:447 e.v. BW.

Enkele korte opmerkingen

1. Het verdient aanbeveling in het reglement een uniforme regeling op te nemen voor de situatie waarin de appellant dagvaardt voor het juiste hof zonder vermelding van de juiste nevenzittingsplaats, bijvoorbeeld door de zaak intern door te verwijzen met instandhouding van de oorspronkelijke roldatum.
2. Het reglement definieert het begrip "griffiedossier" niet. Het zou wenselijk zijn dat alsnog te doen.

Ik hoop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Namens de Adviescommissie Burgerlijk Procesrecht

R.M. Hermans
voorzitter